

**și totuși, frumos și trist mai sună valsul acela
despre scufundarea titanului**

Ce-ai fi vrut să faci Toma Caragiu din «Titanic vals» de Tudor Mușatescu? Un al doilea Waterloo al Teatrului «L. S. Bulandra»? Piesa depășește condiția teatrului de bulevard, scapă din Caragiale, din Alecsandri, e vecină imediată de epocă și de inspirație cu piesele lui Ciprian, Eftimiu, Kirilescu, Sebastian. Actualitatea ei rezidă mai ales prin critica moravurilor de familie. Fără a mai pune la socoteală acea violentă actualitate care tine de critica directă a unor moravuri politice din trecut, prilej de permanentă ironie și de haz bulversant.

Piesa are un succes nebun chiar dacă spectacolul de la Bulandra e inodor, incolor și insipid. Toma Caragiu i-a distribuit în general bine pe actori în roluri, cu unele excepții despre care vom vorbi. A construit din amintiri și din regrete personale un spectacol bun pentru turnee prin orașele de provincie de odinioară. A vrut să se verifice pe sine și în calitate de regizor și n-a reușit. A imprumutat reprezentății un fast de carton, umflând datele umile ale ambițiilor de familie transcrise chiar de autor. A vrut să fugă de ridicol, de șarjă și de cabotinaj, i-a temperat pe unii actori cât a putut, dar, probabil amuzat de inventivitatea lor debordantă, i-a lăsat adeseori să-și facă de cap. Cu oarecare tristețe. (Mărturisesc că am văzut «Titanic vals» în spectacole de amatori care nu sînt cu mult sub nivelul celui propus nouă de Toma Caragiu).

Ileana Stana Ionescu interpretează «le-oaică» neînduplecată, femeia afurisită care plonjează în politică jonglind cu milioanele moștenite prin naufragiul «unchiului Tache», punind uneori accente de tragediană, alteori de comedie bufă de bulevard cu iz ieftin și vulgar. Tamara Buciuceanu Botez e admirabilă pînă la un punct în bătrîna «șeșă de clan» — Chiriachita, dar se trezește adeseori, poate sub influența hohotelor de ris din sală, șarjind, exagerînd, imprumutînd grimase, onomatopee și interjecții din recuzita clovnului de circ. Sarmisegetza Mariellei Petrescu e exactă, e chiar surprinzătoare pentru posibilitățile

de a-și depăși o anume stereotipie în jocul de scenă; actrița e bună interpretă de comedie, bine temperată, bine trucasă. Florian Pittiș face din Traian un «mascalzone» care trece de la bărbieritul cu briciul în lighean la cravașa proprietarilor de cai de cursă într-un rol de serviciu îndeplinit cu profesionalism și cu aplomb. Marius Pepino e imens, e hohotitor în rolul lui Rădulescu—Nercea, dar nu are strălucire, nu are parfum și nici măcar entuziasm. Dan Damian în avocatul Procopiu are un licăr de speranță pentru rolurile de compoziție care vor veni de acum încolo. Dan Nuțu este complet picat din lună în rolul lui Dinu, joacă cu gîndul la Hamlet și cu sufletul la jocurile de copii. (Actorul acesta trece printr-o eclipsă de formă și din cauză că e distribuit aiurea.) Valeria Marian nu mai poate face nimic. Nu are putere de convingere. Nu are nici măcar farmec. E fadă.

Ei bine, Ștefan Bănică e absent în Spiridon Necșulescu li lipsește greutatea necesară personajului. Rolul era pentru Caragiu L-ar fi jucat admirabil, dar, e adevărat, acest lucru nu i-ar fi dat posibilitatea să se detașeze și să privească spectacolul ca regizor... Ștefan Bănică, în schimb, imprumută pînă și gesturile lui Toma Caragiu. Poate fiindcă Bănică are umor. Dar în orice caz se vede că personajul îi stă în gît. Surpriza cea mai mare o constituie Anca Verești în rolul doicei. De la «Un strugure în soare» pînă la acest spectacol nu e un drum prea vesel. Dar poate util.

Decorul «kitsch», aparținînd Floricăi Mălureanu, e bine gîndit!

Sigur că piesa putea fi interpretată altfel. Toma Caragiu e mai prudent aici decît în cupletele sale umoristice sau satirice sau... S-a mulțumit să pună în scenă piesa așa cum am apucat de la bunicii noștri fotografiți în «caietul-program» (dar fără strălucirea lor) și să se joace pe sine cu altă ocazie. În rest totuși frumos și plin de tristețe mai sună valsul acela despre scufundarea Titanului...

A. DOHOTARU ■

arta lor există cu adevărat!

În cadrul celei mai mari tabere de tineret din lume — pentru cine nu știe, Năvodari — s-a desfășurat de curînd faza finală a Festivalului artistic al elevilor «România socialistă, țara mea de glorie», organizat de C.C. al U.T.C. S-au întrecut cele mai bune orchestre de muzică populară și ușoară, cei mai valoroși solisti și grupuri vocale etc., aproximativ 4 000 de elevi din învățămîntul liceal, teoretic și profesional, fără a socoti zecile, chiar sutele de mii de participanți la fazele preliminare. În mod normal, o asemenea desfășurare de forțe și talent ar fi cerut o publicitate pe măsura, dar aici s-a aflat principala lipsă a organizării, căreia i-am mai putea reproșa de asemeni slaba utilizare a sonorizării: evident, n-ajung doar două microfoane la multumile care s-au perindat pe scenă. În rest, o organizare bună, urmărind în primul rînd (și realizînd chiar) crearea de condiții egale de concurs tuturor participanților. De menționat prezența în jurii a unor adevărate personalități ale vieții culturale, fapt care contribuie la întărirea prestigiului acestei tinere tradiții — nume ca Horea Popescu, Lucian Giurchescu sau Vasile Donose, Șerban Creangă, Șerban Cantacuzino constituind tot atîtea garanții pentru obiectivitatea și valoarea selecționării. În afară de relevarea unor talente reale din cele mai diverse genuri, festivalul acesta are marele merit de a pregăti spectatori avizați, atît din rîndurile actualului său public — elevi de toate vîrstele — cit și din cele ale participanților săi direcți, mulțimea aceea de artiști mai mari sau mai mici, care constituie un permanent imboid pentru ceilalți și care te conving imediat că arta lor există cu adevărat. Iată-i pe cîțiva dintre cei care s-au remarcat la această a IV-a ediție: fanfara timișoreană, cu un repertoriu variat și dificil; grupul vocal al Liceului pedagogic Huedin (Cluj); dansul tematic al formației Liceului din Fetești — Ialomîța, intitulat «O zi obișnuită». Dintre premianții ultimei serii amintim: Ciuta Onița — județul Covasna; formația de muzică ușoară a Liceului «Mihai Viteazul» din Ploiești, bine dozată și acordată; «Licuricii» din Aleșd și în general toate dansurile județului Bihor; splendida «Șezătoare maramureșeană» prezentată de liceul pedagogic Sighetu-Marmarției; «Călușul» Liceului pedagogic din Slatina; Matilda Pascal de la Liceul real-uman Negrești; orchestrele județului Ilfov. În mod cert la ediția viitoare vom asista la o diversificare a genurilor

premiat, astfel încît o folkistă de talia Mihaelei Popescu din Suceava — rivală excelentă, la cei 17 ani ai ei, pentru Marcela Saftiuc — să-și ocupe locul convenit la secția folk, nu locul II la muzică ușoară (!). (Dar despre muzica folk în școli, altădată). Prin cele 124 (o sută douăzeci și patru!) dintre care 80 în fața turiștilor străini de pe litoral, care au astfel prilejul să cunoască etc., etc.) de spectacole. Festivalul demonstrează adaptarea elevilor la acest moment artistic de efervescentă politică, precum și faptul că «arta se face în continuare cu suflăstia», după expresia unui membru al juriului; atunci cînd, pe lingă talentul necesar, participanții au pus și suflet, chiar în condiții materiale mai modeste, rezultatele au depășit orice așteptări. Este cazul operei-pop prezentate de județul Mehedinți, un spectacol excelent, după opinia celor care l-au văzut. Desigur că au fost și cazuri de «bătrînețe» la elevi, unii (a se citi chiar «unele județe») luînd mai puțin în serios acest concurs, achizițîndu-se ca de o sarcină oarecare, dar nu acestea sînt reprezentative. Reprezentative sînt nota de angajare a artei, caracterul ei pregnant optimist, de sublimare a preocupărilor cotidiene și, mai ales, originalitatea momentelor prezentate (60 la sută după V. Donose). Această adevărată operație de investigație trebuie stimulată în continuare, pentru ca și pe viitor să se poată spune: «Am venit aici cu speranța de a vedea lucruri originale...» (regizorul Șerban Creangă), pe deplin motivat. Se impune însă îmbunătățirea bazei materiale a formațiilor de muzică ușoară la nivel județean (și, în finală, chiar la nivel central), formații care, față de bogăția ansamblului folcloric, par niște surori mai mici, vitrege și puținel sașii ale acestuia, desi am văzut destui tineri talentați și aici. De asemeni, ar fi util un fel de curs de perfecționare al îndrumătorilor culturali care pregătesc ansamblurile județene, mai ales din punct de vedere muzical, cu care ocazie s-ar putea face și o delicată preselecție a melodiilor ce vor fi prezentate, astfel încît — juriu și public — să nu mai fie nevoiți să asculte de zeci de ori aceleași piese...

Aș dori să închei felicitîndu-i pe participanții la spectacolul de gală și pe realizatorii săi. A fost o manifestare de un înalt nivel artistic, de o calitate care i-a surprins chiar și pe cei care au urmărit zi de zi această a patra finală. Pe cînd propusa finală a finalelor, la București?

CORNEL IONESCU ■

ACTORI PENTRU TOATE ANOTIMPURILE

VIOLETA ANDREI — o autentică prezență cinematografică. (În fotografie, o imagine din filmul «Alexandra și infernul»)

Fotografie de **A. MIHAILOPOL ■**

● Există ore cînd pe bulevardul Gh. Gheorghiu-Dej aglomerația devine insuportabilă. Oamenii așteaptă să intre la cinematografe și să iasă din sălile imbecite, prost aerisite, prost întreținute etc. (Dar despre toate acestea am mai scris). Într-o vreme era celebră exclamația cu nuanță de avertisment: «Ieșirea prin Sărindari!» Acum, la unele cinematografe se iese însă tot prin bulevard. Iar vechiul Sărindari, după cum știți, și-a schimbat numele. Bulevardul însă se aglomerează de cetățeni insalubri, care proliferază în jurul cinematografulor; există o categorie de cinefili morți după filmele cu «cafturia», cu «pistoale», cu mașini albe și lungi și blonde frapante... Li vezi roind cu bilete în plus, amețind trecătorii pașnici de pe bulevard, vînzînd la suprapreț dreptul de a urmări în condiții aproape irepersibile un film. Se pare că împotriva acestei categorii de cinefili agresivi nu există deocamdată nici un remediu, după cum nu s-a găsit nici un remediu pentru «vinzătorii de balene», «ciungas», de flori furate de la cimitirul Bellu sau din grădiniile publice, de negustori de verighetă false etc... Totuși, ei strică fața orașului. Ce-ar fi să programăm pe bulevard numai filme care să întreprină curățenia, bunul-simț și să stimulăm aplicarea legii împotriva vagabondajului? De dte ori trecem pe bulevardul cinematografulor ne gîndim la mașinile salubrității, la mașinile stropitoare, la «blindatele» pompierilor, la... ● Odată cu premiera comediei «Elixirul tinereții», spectatorii au crezut, pe bună dreptate, că asistă la redeschiderea stagiunii cinematografice românești. Așteptau ca, în săptămînilor următoare, să fie invitați la premiera filmelor cărora li se face, de mai multă vreme, o insistență reclamă: «Cantemira», «Mușchetarul român», «Orașul văzut de sus». Dar iată că trec săptămînilor și... ● La unele cinematografe, la «Central» sau la «Lumina» de pildă, se face o reclamă penibilă, prin diapozitive, excursiilor organizate de O.N.T. Imagini, de cele mai multe ori de prost-gust, semînînd cu niște cărți poștale ilustrate, invită la turism în diverse țări. Reclamă mută, reclamă rece. Insoțită adeseori de acele nelipsite recomandări privind asigurarea la ADAS și asupra pericolului de incendiu în caz de neatenție cu focul. Decît asemenea reclame, mai bine închidem ochii și călătorim prin O.N.T. cu ajutorul imaginației, pe unde vrem și chiar mai bine ca-n... filme! ● Atenție la peliculele mediocre care invadează piața: Lanțuri, Omul din Laramie, Scufundare la mare adîncime, Alo, Taxi!, Strălucirea soarelui etc. Melodrame, sofisticate, melodrame lacrimogene, aventuri răsufiate, împușcături, urmăririi gratuite, suspense grotesc etc. Cu mai mult timp în urmă se hotărîse reprogramarea unor mari succese din istoria filmului, inițiativă salutată de toată lumea și a cărei respectare este așteptată în continuare. ● Cinematograful «Viitorul», despre care s-a discutat atît de mult în presă, rămîne un cinematograful de artă, un spațiu de proiectie destinat, în reluare, filmelor de rezonanță în conștiința publicului, filmelor cu înalt nivel artistic. În această săptămîină însă aici e programat filmul «Toamna bobocilor». De ce nu, de pildă, «Pădurea spînzuraților» sau «Atunci i-am condamnat pe toți la moarte»? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ● Abordîndu-l, în holul Teatrului Național, pe regizorul Horea Popescu, rugîndu-l să ne declare cîteva cuvinte despre intențiile sale privind montarea spectacolului «Richard al III-lea» de Shakespeare, acesta ne-a răspuns că «totul e prematur»... și ne-a invitat «eventual, prin decembrie» la o repetiție generală cînd se vor contura aceste intenții pe scenă. În decembrie?! Atît de mult li trebuie unui teatru să pună în scenă o piesă? Septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie? Patru luni? Ca să nu mai vorbim de timpul petrecut în lectură la masă. În cite luni a i-am condamnat pe toți la moarte? etc. Ca să-i respectăm profilul? Nu e prima oară cînd acestui cinematograful se retrage temporar profilul prin programări de filme care nu întrunesc exigențele promise. ●